VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

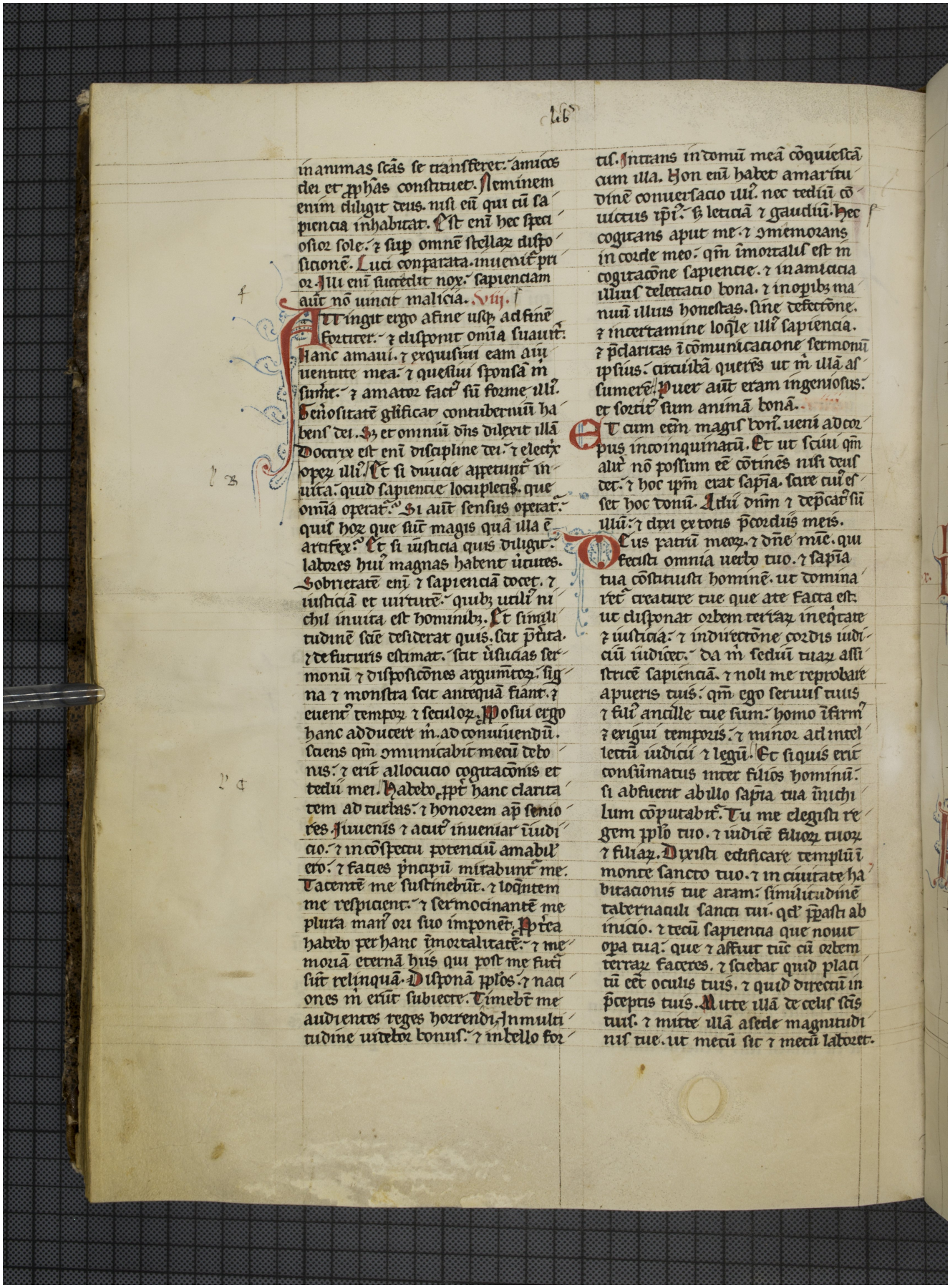

in animas scas se transferet. amicos
dei et ꝓphas constituet. Neminem
enim diligit deus. nisi eũ qui cũ sa
pienciã inhabitat. Est enim hec spe
cio⁹ sole. ⁊ sup omnẽ stellaꝝ dispo
sicionẽ. Luci conparata. inuenit̃ pri
or. Illi enim succedit nox. sapienciam
aũt nõ uincit malicia. Xuj.

Attingit ergo a fine usq; ad finẽ
fortiter. ⁊ disponit omnia suauit̃.
Hanc amaui. ⁊ exquisiui eam a iu
uentute mea. ⁊ quesiui sponsã mi
hi sumere. ⁊ amator facꝰ sũ forme illi⁹.
Generositatẽ glificat contuberniũ ha
bens dei. Sz et omniũ dns dilexit illã
Doctrix est enim disciplinę dei. ⁊ electꝫ
operꝫ illi⁹. Et si diuicie appetunt̃ in
uita. quid sapiencie locupletis. que
omnia operat̃. Si aũt sensus operat̃.
quis horꝫ que sunt magis quã illa ẽ
artifex. Et si iusticia quis diligit.
labores huius magnas habent uirtutes.
Sobrietatẽ enim ⁊ sapienciã docet. ⁊
iusticiã et uirtutẽ. quibz utili ni
chil inuita est hominibz. Et simili
tudinẽ sue desiderat quis. scit p̃teri
⁊ de futuris estimat. scit ꝟsuciias ser
monũ ⁊ dispositiones argumentoꝝ. sig
na ⁊ monstra scit antequã fiant. ⁊
euentꝰ temporꝫ ⁊ seculoꝝ. Posui ergo
hanc adducere m. ad conuiuendũ.
sciens qm̃ omunicabit mecũ de bo
nis. ⁊ erit allocucio cogitacionis et
tedii mei. Habebo ꝓpt̃ hanc claritã
tem ad turbas. ⁊ honorem ap̃ senio
res. Iuuenis ⁊ acuꝰ inueniar iudi
cio. ⁊ in cõspectu potencium amabil
ero. ⁊ facies p̃napũ mirabunt̃ me.
Tacentẽ me sustinebunt̃. ⁊ loquentem
me respicient. ⁊ sermocinantẽ me
plura manu ou suo imponẽt. Propter
habebo per hanc immortalitatẽ. ⁊ me
moriã eternã his qui post me futi
sunt relinquã. Disponã ꝑplos. ⁊ natꝰ
ones m̃ erũt subiecte. Timebũt me
audientes reges horrendi. In multi
tudine uidebor bonus. ⁊ in bello for
tis. Intrans in domũ meã coquiescã
cum illa. Non enim habet amaritu
dinẽ conuersacio illi⁹. nec tedium co
uictus ipi⁹. sz leticiã ⁊ gaudium. Hec
cogitans apud me. ⁊ memorans
in corde meo. qm̃ immortalis est in
cogitacione sapiencie. ⁊ in amicicia
illius delectacio bona. ⁊ in opibz ma
nuũ illius honestas. sine defectione.
⁊ in certamine loq̃le illi⁹ sapiencia.
⁊ p̃clarita in cõmunicacione sermonũ
ipsius. arcanã queres ut m̃ illã as
sumere. Puer aũt eram ingeniosus.
et sortiꝰ sum animã bonã.

Et cum eem̃ magis bon̄. ueni ad cor
pus incoinquinatũ. Et ut sciui qm̃
aliꝫ nõ possum ee cõtinẽs nisi deus
det. ⁊ hoc ipm̃ erat sapia. scire cui es
set hoc donũ. Adiu dnm̃ ⁊ depcar̃ si
illi. ⁊ dixi ex totis p̃cordiis meis.

Deus patrũ meoꝝ. ⁊ dne mie. qui
fecisti omnia uerbo tuo. ⁊ sapia
tua cõstituisti hominẽ. ut domina
ret̃ creature tue que ate facta est.
ut disponat orbem terraꝝ in equitate
⁊ iusticia. ⁊ in directione cordis iudi
cũ iudicet̃. da m̃ sedũ tuaꝝ assi
stricẽ sapienciã. ⁊ noli me reprobare
a pueris tuis. qm̃ ego seruus tuus
⁊ filꝰ ancille tue sum. homo infirmꝰ
⁊ exiguꝰ temporis. ⁊ minor ad intel
lectũ iudicii ⁊ legũ. Et siquis erit
consumatus inter filios hominũ.
si abfuerit a illo sapia tua inichi
lum cõputabit̃. Tu me elegisti re
gem ꝑplo tuo. ⁊ iudicẽ filioꝝ tuoꝝ
⁊ filiaꝝ. Dixisti edificare templũ i
monte sancto tuo. ⁊ in ciuitate ha
bitacionis tue aram. similitudinẽ
tabernaculi sancti tui. qd̃ ꝓparasti ab
initio. ⁊ tecũ sapiencia que nouit
opa tua. que ⁊ affuit tuc cũ orbem
terraꝝ faceres. ⁊ scebat quid placu
tũ eet oculis tuis. ⁊ quid directũ in
p̃ceptis tuis. Mitte illã de celis scis
tuis. ⁊ mitte illã a sede magnitudi
nis tue. ut mecũ sit ⁊ mecũ laboret.